

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§4-6

A1.

α.

- 1) – Λ: Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατήρ (...) ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ δαιτησομένους ἐξέπεμψε
- 2) – Σ: ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις
- 3) – Σ: οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας

β.

- 1) Ο Μαντίθεος αναφέρεται στη μεταβολή του δημοκρατικού πολιτεύματος σε ολιγαρχικό με την εγκαθίδρυση των Τριάκοντα.
- 2) Η αντωνυμία «**τούτῳ**» αναφέρεται στο *σανίδιον* (ἐκ τοῦ *σανιδίου*).

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Κατὰ Ἐρατοσθένους* §§21-23

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται στις εγκληματικές ενέργειες των Τριάκοντα, τόσο απέναντι στους Αθηναίους (δημόσια ζωή) όσο και απέναντι στον αδελφό του Λυσία (σε οικογενειακό επίπεδο). Μπορεί να συνδυαστεί με το αρχαίο διδαγμένο απόσπασμα από τον *Υπέρ Μαντιθέου* λόγο, καθώς και ο Μαντίθεος αναφέρεται στις αυθαιρεσίες των Τριάκοντα με τις φράσεις *εἰς τοιοῦτον καιρὸν-ἐξαμαρτάνουσι-ἠτίμαζον*.

B4.

κατάστημα, επανάσταση, αναστάτωση – εμφάνιση, επιφάνεια, συκοφαντία – εχεμύθεια, συνέχεια, αποχή – σκοποβολή, τηλεσκόπιο, κατάσκοπος – ψηφοφορία, ψηφοδέλτιο, καταψήφιση.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Κατὰ Ἐρατοσθένους* §§5-7

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Όταν πήραν την εξουσία οι Τριάντα, αυτοί οι πανούργοι και συκοφάντες, διακήρυξαν ότι ήταν απαραίτητο να εκκαθαρίσουν την πόλη από τα επικίνδυνα στοιχεία, και έτσι να οδηγηθούν οι πολίτες σε μια φρόνιμη και ενάρετη ζωή. Μολονότι όμως υπόσχονταν κάτι τέτοια, τίποτε απ' αυτά

Όταν όμως κατέλαβαν την εξουσία οι τριάντα τύραννοι, μοχθηροί και συκοφάντες, που διακήρυτταν ότι πρέπει να καθαρίσουν την πόλη από τους άδικους και να στρέψουν τους υπόλοιπους πολίτες προς την αρετή και τη δικαιοσύνη, αν και υπόσχονταν τέτοια, όμως δεν τολμούσαν να κάνουν και τέτοια, όπως θα επιχειρήσω να υπενθυμίσω και για δικές σας

δεν επιχειρούσαν να πραγματοποιήσουν, όπως θα προσπαθήσω να σας θυμίσω και σχετικά μ' εσάς, αφού μιλήσω πρώτα για το προσωπικό μου θέμα.

Ο Θέογνης και ο Πείσωνας σε μια σύσκεψη των Τριάντα υποστήριξαν σχετικά με τους μετοίκους ότι ήταν ανάμεσά τους μερικοί δυσαρεστημένοι με την πολιτική κατάσταση· είχαν λοιπόν οι Τριάντα μια θαυμάσια πρόφαση να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι επιβάλλουν κυρώσεις, στην πράξη όμως να εξοικονομήσουν χρήματα· άλλωστε η πόλη βρισκόταν σε οικονομικό αδιέξοδο, και η κυβέρνηση χρειαζόταν πόρους. Δε δυσκολεύτηκαν να πείσουν το ακροατήριό τους· γι' αυτούς η εκτέλεση ανθρώπων είχε ελάχιστη σημασία, ενώ η εξασφάλιση χρημάτων μεγάλη. Αποφάσισαν λοιπόν να συλλάβουν δέκα μετοίκους, ανάμεσά τους και δύο φτωχούς, για να έχουν και για την περίπτωση των υπολοίπων κάποιο πρόσχημα, ότι τάχα οι ενéργειές τους δεν είχαν οικονομικά κίνητρα, αλλά αποσκοπούσαν στο συμφέρον της πολιτείας — λες και οποιαδήποτε άλλη από τις πράξεις τους ήταν δικαιολογημένη.

Μτφρ. Ν.Χ. Χουρμουζιάδης [χ.χ.]

περιπτώσεις, αφού πρώτα καλύψω όσα αφορούν εμένα.

Ο Θέογνης, λοιπόν, και ο Πείσωνας υποστήριξαν για τους μέτοικους στις συνεδριάσεις των Τριάκοντα ότι υπήρχαν μερικοί που υπόσκαπταν το καθεστώς· ήταν, επομένως ωραιότατη πρόφαση να φαίνονται ότι τιμωρούν (υπονομευτές του καθεστώτος), στην ουσία όμως να χρηματίζονται· πάντως η πόλη μαστιζόταν από οικονομική κρίση και η εξουσία είχε ανάγκη από χρήματα· και όσους τα άκουγαν τους έπειθαν με ευκολία· γιατί δεν το είχαν για τίποτα να σκοτώνουν ανθρώπους, εκτιμούσαν όμως περισσότερο να εισπράττουν χρήματα. Αποφάσισαν, λοιπόν, να συλλάβουν δέκα (μέτοικους), ανάμεσά τους και δυο φτωχούς, για να υπάρχει δικαιολογία προς τους άλλους ότι αυτά δεν έγιναν με σκοπό τα χρήματα, αλλά έχουν γίνει προς το συμφέρον της πολιτείας, λες και είχαν κάνει κάτι από τα άλλα, φυσικότερα.

Μτφρ. Γ. Α. Ράπτης. 2003.

α.

χρῆναι: είναι αντικείμενο στη μετοχή *φάσκοντες* (ειδικό απαρέμφατο): ετεροπροσωπία.

ποιεῖν: είναι αντικείμενο στο ρήμα *έτόλμων* (τελικό απαρέμφατο): ταυτοπροσωπία (υποκείμενο και στο ρήμα και στο απαρέμφατο εννοείται: *οἱ τριάκοντα*).

ἀναμνηῖσαι: είναι αντικείμενο στο ρήμα *πειράσομαι* (τελικό απαρέμφατο): ταυτοπροσωπία (υποκείμενο και στο ρήμα και στο απαρέμφατο είναι η αντωνυμία *ἐγώ*).

β.

Ο σκοπός της απόφασης των Τριάκοντα δηλώνεται με τη δευτερεύουσα (επιρρηματική)

τελική πρόταση «*ἵνα αὐτοῖς ἦ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία*».